

Sygn. akt I ACz 965/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. C.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Nadleśnictwu T.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt VI GC 332/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając że prowadząc jednoosobowo działalność gospodarczą, z której ma wysokie przychody (ponad 3 mln zł w 2012 r., ponad 150 tys. zł w okresie od stycznia do maja 2013 r.), jest ona w stanie ponieść zarówno opłatę od pozwu w kwocie 11.395 zł, jak i koszty opinii biegłego, z którymi wnioskując o przeprowadzenie takiego dowodu powinna była się liczyć. Sąd zwrócił uwagę, że w ramach działalności gospodarczej powódka w okresie od stycznia do maja br. wydatkowała na bliżej nieokreślone potrzeby kwotę ponad 84 tys. zł (ok. 16.800 zł miesięcznie). Mimo też wykazywania strat z prowadzonej działalności, na krótko przed wniesieniem pozwu zaciągnęła zobowiązanie na ponad 137 tys. zł, co zdaniem Sądu wskazuje na jej stabilność majątkową i możliwości finansowe. Z ustaleń Sądu wynika również, że powódka ma majątek w postaci nieruchomości i dostępne na rachunku środki w wysokości przewyższającej opłatę od pozwu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka domagała się jego uchylenia i przekazania sprawy w zakresie jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zarzucając naruszenie art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.) twierdziła, że nie jest w stanie ponieść kosztów opłaty sądowej od pozwu bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania dla siebie i rodziny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych została przewidziana przez ustawodawcę jako pomoc Państwa dla osób ubogich, które nie są w stanie poradzić sobie z obowiązkiem ponoszenia tych kosztów bez pogorszenia warunków utrzymania rodziny poniżej koniecznego minimum.

Powódki, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej uzyskuje przychody rzędu ponad 3 mln zł rocznie, posiada nieruchomości, samochody i specjalistyczne maszyny - do takich osób zaliczyć nie można.

Wskazywane przez nią problemy nie przeszkadzają jej w kontynuowaniu bieżącej działalności, w ramach której realizuje inne swoje zobowiązania związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, a zatem powinna też ponosić koszty sądowe. Nie ma bowiem podstaw by przyjmować, że inne zobowiązania strony mają pierwszeństwo przed należnościami wobec Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych, które powinny być przewidziane w procedurze planowania wydatków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, jako normalne koszty tej działalności.

Niezależnie od powyższego powódka posiada nieruchomości i wolne środki na rachunku, które pozwalają jej na opłacenie pozwu bez wsparcia kredytem.

O skali jej możliwości finansowych świadczy również wysokość zaciągniętych zobowiązań, co wymagało posiadania odpowiednio wysokiej zdolności kredytowej, wynikającej przede wszystkim z osiągniętych dochodów.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

1) (...)

2) (...)

R., dnia 20 grudnia 2013 r.

Bk/